

Naam: _____

Slapen tussen papier (leestoets, deel 1)

1. Lees het eerste deel van het verhaal en de vragen.

Kruis bij elke vraag het juiste antwoord aan.

Er is maar één juist antwoord bij elke vraag.

Charleys ene moeder was bij de politie. Charleys andere moeder was bij de politie. Het zou dus wel niet lang duren voor ze haar te pakken hadden. Charley maakte haar paardenstaart opnieuw. Het elastiekje deed pijn aan haar handen. Daaraan merkte ze dat ze koud had. Ze drukte haar handen tegen haar oren - allebei koud, handen en oren, - en maakte haar haar weer los. Een dekentje voor haar oren.

Ze moest op zoek naar een doos. De andere bewoners van het station hadden er allemaal al een, of ze lagen onder kranten en vuilniszakken. Maar een doos was beter: daar kon je in kruipen als er gevaar was, je kon hem platdrukken als matras, je kon hem met één hand meenemen en je kon er spullen in bewaren.

Niet dat ze veel spullen had: ze had een rugzak vol. Later zou ze misschien een winkelwagentje moeten stelen. Dat was makkelijk, je had er alleen een euro voor nodig. Niemand verdacht een klein meisje van het stelen van winkelwagentjes. En ze zag er ook niet uit als iemand die met een winkelwagentje uit zwerven ging: haar kleren waren nog goed en haar schoenen en jas waren duur. Ze zag eruit als een meisje dat een karretje kwam halen voor haar moeder die deze week heel veel lege flessen had.

Charley was op alles voorbereid. Haar rugzak zat vol slimme dingen. Een extra onderbroek en zes paar extra sokken. Een zakmes met vijftien dingen erop, ook een zaag en een schroevendraaier en een schaar. Een aluminium deken. Een pot pindakaas. Een rol touw en een doos elastiekjes en een rol plakband en een rol klittenband. Een lege fles om water in te doen. Een broodtrommel voor eten dat ze zou vinden maar niet meteen kon opeten. De pillen uit het kastje van MamaPoes en het geld uit het laatje van MamaSee. Pen en papier. Een doos Nivea. Een rol boterhammenzakjes. Een trechter - ze wist niet precies waarvoor ze een trechter nodig kon hebben maar het was handig er een te hebben als je hem nodig had en bovendien was hij mooi rood.

"Zo, Zusje Pollewop", had MamaSee gezegd toen ze Charley de tas zag inpakken. "Ga je op wereldreis?" Charley had geen antwoord gegeven. MamaSee was lief, maar ze hoefde niet alles te weten.

Weglopen zou ze niet goedvinden.

Een doos theezakjes. Een pak koekjes. Een aansteker. Gedroogde appeltjes. Batterijen. Een trui.

Zou ze de trui al aantrekken? Haar oren waren koud en haar handen, maar haar jas was warm genoeg. Nee, beter de trui bewaren voor de winter. Ze trok haar mouwen over haar handen en kneep de boorden dicht. Dat ging best. Nu moest ze een doos hebben. De supermarkten waren al dicht. Maar misschien ergens aan de achterkant van een winkel? Op een verlaten binnenplaats? Ze stond op.

"Niet weggaan!" bromde een stem uit de hoop oude kranten naast haar.

"Je was net zo lekker warm."

Er keek een gezicht uit de kranten. Het gezicht had een baard, een geelbruine baard met een geelbruine snor. "O, sorry", zei de man.

"Je bent nog maar een meisje, je moet zeker naar huis."

"Ik woon hier", zei Charley flink.

Nu kwam de man overeind. Alles was geel en bruin aan hem.

"Weggelopen?"

Charley knikte.

"Daar ben je toch veel te klein voor. Weglopen is moeilijker dan je denkt."

*Naar: Lekker wakker
van Lydia Rood
Leopold, Amsterdam*